Valgretsforbundets Forretningsudvalg bestaar af:

Skolekøkkeninspectrice **Frk. Eline Hansen**, Formand. (Den faglige Gruppe).

Fru Kommandørinde **Münter**, Viceformand. (Stemmeretsklubberne).

Frk. Th. Daugaard, udenlandsk Sekretær. (Dansk Kvindesamfund).

Fru **Sofie v. der Osten**, indenlandsk Sekretær. (K. K. F.).

„Landsforbundet for Kvindestemmeret" har hidtil staaet uden Forbindelse med Alliancen. Før Kongressen i London kunde nemlig kun *én* Forening eller *ét* Forbund fra hvert Land opnaa denne, og Landsforbundet maatte derfor, om det vilde have denne Forbindelse, udgøre en 5te Gruppe af Valgretsforbundet.

Paa Londonkongressen vedtoges det imidlertid ved Lovens Revision, at en Landsforening i et Land, der allerede har sluttet sig til Alliancen, kan ved at slutte Forbund med den gamle Forening eller Forbund og sammen med denne danne en Nationalkomité, gennem denne faa den ønskede Forbindelse, forudsat at den ny Forening a) har Kvinders Stemmeret som sit eneste Formaal, undtagen hvor særlige Forhold umuliggør en ren Stemmeretsforening, eller hvor Kvinderne allerede har Stemmeretten, b) har Lokalkredse og modtager Medlemmer fra hele Landet, c) har et Medlemsantal, der mindst udgør $^2/_3$ af den oprindelige Forenings (Forbunds) Medlemsantal paa det Tidspunkt, da Tilslutning begæres og d) afviger fra det tidligere indmeldte Forbund ved dets Medlemmers Køn, politiske eller religiøse Anskuelser eller betydelige Forskelle, Love eller Arbejdsmethoder.

Landsforbundet har ansøgt om at blive optaget i Alliancen som „andet nationalt Selskab". Da det imødekom alle Fordringer, som nysnævnte Lovændring stillede til det, er det bleven optaget.

Det vil nu danne en Nationalkomite sammen med Valgretsforbundet, som Repræsentanter i denne er valgt for Landsforbundet Fru cand. mag. **Elna Munch** og Fru **Clinny Dreyer**, for Valgretsforbundet **Frk. Eline Hansen** og **Frk. Th. Daugaard**.

(Fortsat fra Side 83).

Her er der da ikke Gran af Tvivl om Forstaaelsen. At paastaa, at Manden i al Almindelighed er Kvindens Hoved er lige saa taabelig som at sige, at *Kristus* er alle Menneskers Hoved. Manden er sin Hustrus Hoved, og Kristus er sin Menigheds Hoved, og dermed er alt sagt i denne Sag. Af denne Grund byder baade *Paulus* og *Petrus* Hustruen at „underordne sig" Manden, og Paulus tilsteder ikke Kvinden d. e. Hustruen at „*byde over Manden*"[1]) d. e. hendes Ægtemand. Og dette ægteskabelige Forhold udleder han af 2 Omstændigheder, om man vil, 2 historiske Kendsgerninger: 1) *Adam blev dannet først, derefter Eva* og 2) *Adam blev ikke bedraget, men Kvinden blev bedraget og er falden i Overtrædelse*[2]).

Ligesom Gud har ordnet det saaledes i det store Samfund, at her er der en Øvrighed af Gud, som hver Sjæl maa underordne sig, saaledes har vi den samme Samfundsordning i det lille Samfund, der hedder Ægteskabet: Ægtemanden er Øvrigheden, som Hustruen underordner sig.

[1]) 1. Tim. 2, 12. [2]) 1. Tim. 2, 13—14.